

Op een maandagochtend staat de Tsjetsjeense Aslan in mijn kleine bureau. Hij is verkleumd en uitgehongerd. Hij smeekt om opvang voor zijn vrouw en zijn zes kinderen. Hij leefde enkele weken in een container zonder water, elektriciteit of verwarming. De barre winterkou dwingt hem om hulp te zoeken. VLOS is zijn laatste hoop.

De Tsjetsjeense familie had geluk, al na enkele dagen hadden ze een verblijfplaats. Een zuster uit een groot landbouwersgezin gaf het gezin onderdak in haar ouderlijke (leegstaande) woonst. Onze klusjesmannen brachten vier bestelwagens vol meubelen en huisraad naar het huis. Verder kregen ze een pakket voedsel uit de VLOSkruidenier (zie pagina 4) en een stapeltje kledij uit de VLOSbazar. Een ander paar mouwen is het regelen van hun verblijf.

Vluchtelingen die via Polen naar België komen, krijgen hier onverbiddelijk een retourticket voorgeschoteld. Zowel de moeder als de oudste dochter van het gezin zijn er slecht aan toe, zodat VLOS een medische regularisatie heeft opgestart. Het is een voorbeeld van de typische VLOS-werkwijze: heel direct noodhulp bieden, op een laagdrempelige manier, om aansluitend een structurele oplossing te zoeken en de mogelijkheden voor een langer verblijf te onderzoeken.

Wanneer vluchtelingen bij VLOS aankloppen, staat het water hen vaak aan de lippen. Meestal hebben ze er dan al een lange tocht opzitten. Onderweg moeten ze bedelen voor onderdak en eten. Voor ons is het een onvoorstelbare situatie: mensen die hun laatste restje trots en menswaardigheid noodgedwongen te grabbel moeten gooien.

VLOS kon het gezin van Aslan op de goede weg zetten, naar een nieuwe toekomst. Met jouw steun kunnen we ook anderen helpen. Binnenin deze VLOSkrant lees je hoe jij VLOS vooruit kan helpen.

Jozef Hertsens (Coördinator VLOS)